

Pol J06

70.381/SZE

**KÖZZÉTÉTELI
PÉLDÁNY**

KIVONAT

42101

02

Keratinszálak kezelésére szolgáló szerek

A találmány keratinszálak kezelésére szolgáló szerekkel foglalkozik, melyeknél a (B) készítmény egy olyan anyagból álló burokkal rendelkezik, mely lehetővé teszi, hogy amikor (B) készítményt hozzáadják az (A) készítményhez 38°C hőmérsékleten, 5 perc alatt lehetővé válik a két készítmény alkotórészeinek keveredése. A nevezett rendszer különösen alkalmas olyan alkotórészt tartalmazó szerekhez, mely az (A) készítményben a tárolás során instabilan viselkedik. Előnyös ilyen burok a poli(vinil-alkohol) kapszula.

VI

70.381/SZE

**KÖZZÉTÉTELI
PÉLDÁNY**

2/2/22

Keratinszálak kezelésére szolgáló szerek

A találmány keratinszálak kezelésére szolgáló szerekkel – melyek legalább két, térben elválasztott készítményből állnak -, ezek felhasználásával, valamint az emberi hajon történő alkalmazásukkal foglalkozik.

A követelmények a keratinszálak kezelésére szolgáló szerekkel szemben, főleg melyeket a hajon alkalmazunk, egyre inkább emelkednek. Ez vezetett többek között oda, hogy sok esetben a szer mind több komponensből áll, annak érdekében, hogy mindennemű felhasználás során a hatás a lehető leghatékonyabb legyen. Ezen keverékek összetettségével azonban emelkedik a hatóanyag kombinációk száma is, amelyek noha a kívánt tulajdonságokkal rendelkeznek, egyetlen formátumban való megjelenésükkel, különösen ha vizes elegyről van szó, a tárolás alatt többé már nem stabilak.

Számos olyan hajkezelésre használt szer ismert, melyek külön szétválasztott készítményekből állnak, ezeket vagy közvetlenül a hajra való felvitel előtt keverjük össze, vagy több lépésben, egymás után visszük fel a hajra. Az egyszerűbb felhasználási kezelhetőség érdekében, és nem utolsósorban a csomagolási költségek lecsökkentése miatt, olyan új termékek kifejlesztésére törekszenek, hogy ahol csak lehet, a termék egy szer alakjában jelenjen meg.

A szétválasztott összetevőkként történő formázást teljes mértékben nem kerülhetjük el, és minthogy ezeket az

alkotórészeket a hajra való felvitel előtt össze kell kevernünk, az összekeverési eljárásnak lehetőleg egyszerűnek és gyorsnak kell lennie, és a csomagolási költségeknek – ahogy már fentebb is említettük – lehetőleg alacsony értéken kell maradniuk.

Azt találtuk, hogy ezek a követelmények nagymértékben teljesíthetők, ha a külön tárolandó komponenst, vagy külön tárolandó komponenseket olyan burokkal látjuk el, amely a készítmények egyesítésénél mindkét készítmény komponenseinek keveredését a felhasználó számára elviselhető időtartamon belül lehetővé teszi. A felhasználó számára általában egy legfeljebb ötperces időtartam tekinthető elfogadhatónak, ha a két készítmény összekeverési folyamata nem jár együtt semmiféle további különösebb eljárással, például állandó keveréssel.

A találmány egyik legfontosabb tárgya tehát, keratinszálak kezelésére szolgáló szer, mely legalább egy vizes készítményből (A), és ettől térben elválasztva legalább egy (B) készítményből áll, azzal jellemezve, hogy (B) készítmény egy burokkal rendelkezik, melynek anyaga a (B) készítménynek (A) készítményhez történő hozzáadása után 38 °C hőmérsékleten a két készítmény komponenseinek keveredését 5 percen belül lehetővé teszi.

Számos hajápolószert enyhén felmelegített formában alkalmazunk a hajon. A hőmérséklet emelkedését általában az összetevők elegyítésével érjük el, melyek a keveredés során hőt adnak le. Ezekben az egyik komponens gyakran egy vízmentes só, mely vizes fázisban hőleadás közben oldódik; más esetben a felmelegedésre semlegesítésnél, folyékony komponens hozzákeverésénél keletkező hő szolgád. Az összekeverendő komponensek tömegarányát ezekben az esetekben előnyösen úgy állítjuk be, hogy a keverék

A hajápolószerek nagy többségét szobahőmérsékleten tárolják, és ezen a hőmérsékleten is viszik fel a hajra. A találmány egyik előnyös kivitelezési módjánál ezért a (B) készítmény burkát úgy választják meg, hogy (A) és (B) készítmények komponenseinek összekeverése maximum 5 percen belül szobahőmérsékleten, tehát 20 °C hőmérsékleten is megtörténjen.

A kapszula alakú megfelelő burkok a gyógyszerészetből ismertek. A kapszulák egyik ilyen típusa a filmbevonat, melynél a beburkolandó anyagot teljes egészében bezárják a bevonó anyag egy rétegével, és a beburkolt anyag csak a bevonat széttörésével tehető újra szabaddá. Előnyben részesítettek ilyen bevonó anyagként bizonyos cellulóz-származékok, a poliakrilát, a polimetakrilát, a poli(vinil-pirrolidon), valamint különösképpen a poli(vinil-alkohol)ok. Ilyen vonatkozásban figyelemre méltó K.H. Bauer, K.-H. Frömming és C. Führer monográfiája („ Pharmazeutische Technologie”, Gustav Fischer Verlag, Stuttgart, Jena, Lübeck, Ulm; 4. kiadás, 315-323. oldal, 1997).

A kétrészes kapszulák általában két henger alakú félből állnak, melyek egyik oldalukon mindig zártak. Ezenkívül az

egyik fél belső átmérőjének a mérete – mely felet a kapszula kupakjának is nevezik – kismértékben nagyobb, mint a másik fél – a kapszulaalj – külső átmérőjének a mérete, így a két félkapszula egymásba csúsztható, magában foglalva a becsomagolandó komponenseket. A kapszula speciális kiképzése révén összekapcsolható. A kapszulák ezen összetolható típusa (Steckkapsel) a jelen találmány szempontjából előnyös. A kapszula anyagaként elvileg szóba kerülnek úgy a zselatinok, mint a szintetikus, illetve természetes polimerek. A poli(vinil- -alkohol) különösen alkalmas burokanyagnak bizonyult.

Az egyik legelőnyösebb megvalósítási mód szerint az egész összetolható kapszula poli(vinil-alkohol)-ból áll.

Az is előfordulhat, hogy az egymásba tolható kapszulának csak egy része – különösen a kupakja, illetve a kupakjának egy része – áll a jelen találmány értelmében megfelelő vízoldékony anyagból. Az is lehetséges továbbá, hogy például a kapszulaalj kevésbé vízoldékony anyagból készül. Ezáltal a kívánt mechanikai tulajdonságok – például a kapszula merevségének – beállítására szélesebb lehetőség nyílik. Ezekre a burokformákra ugyancsak K.H. Bauer, K.-H. Frömmig és C. Führer fent említett monográfiájában találunk ismertetést a 324-325.oldalon.

Burkot képezhetünk akár egy tasak formájában is. Ilyen különálló, a készítményt tartalmazó tasakokat az ismert módon állítunk elő polimerfóliából hegesztéssel vagy ragasztással. Erről a csomagolási módról további információkat J. Koran cikkében (Die Neue Verpackung, 10:1150-1155 (1962)), valamint az EP 493 392 számú szabadalomban találunk, ahol a fehérítőszerek pormentes csomagolására szolgáló poli(vinil--alkohol)-ból készült tasakokat írják le.

Előnyös továbbá, ha a burok olyan összetevőket is tartalmaz, melyek a hajápolással összefüggő további előnyös tulajdonságokkal rendelkeznek. Ebben az összefüggésben is előnyös burokanyag a poli(vinil-alkohol), mely kondicionáló hatással is rendelkezik.

A burok rétegvastagságát a szakember úgy választja meg, hogy az egyrészt biztosítsa a bevonandó anyag légmentes lezárását, másrészt viszont az (A) és (B) készítmények keveredését a túlzottan vastag réteggel feleslegesen ne lassítsa. A találmány szerinti kitanításnak megfelelően különösen előnyös, ha a burokréteg vastagsága 10-30 mikrométer.

A találmány szerinti kitanítás alkalmazása különösen ott előnyös, ahol a szer (B) készítménye olyan alkotórészt tartalmaz, mely az (A) készítményben a tárolás során nem lenne stabil.

Egy különösen előnyös megvalósítási módnál, ez az alkotórész lehet egy parfümolaj, speciális parfümkomponens, illetve parfümolajok keveréke.

Bizonyos hajápolószerek olyan hatóanyagokat tartalmaznak, melyek a kívánt tulajdonságok eléréséhez, illetve a szer kialakításához elengedhetetlenek, azonban olyan jellegzetes szagot okoznak, ami elkerülhetetlenné teszi az illatszerek alkalmazását, hogy a szer a felhasználók számára elfogadható legyen. Főként ilyen hatóanyag például az a dauer-víz, mely redukálószerként szerves kénvegyületeket, például tioglikolsavat, ennek sóit és/vagy származékait, illetve a megfelelő pH érték biztosítására

ammónium-hidroxidot vagy alacsony szénatomszámú aminokat tartalmaz. Mind a szer redukáló reagense, mind az említett lúgosítószerrek miatt, a szakember az alkalmazható parfümkomponensek tekintetében erősen korlátozott, ha a feladata egy hónapokon át is stabil hajápolószer elkészítése.

Másrészt viszont az ilyen tárolásstabil szerek számára különben alkalmatlan parfümkomponensek legtöbbje rövid időre – egy órára, tehát addig, míg a szer tulajdonképpeni alkalmazása tart – elegendően stabilak ahhoz, hogy a kívánt illathatást biztosítsák.

A találmány szerinti egyéb szerek a tartóshullám-fixáló készítmények, melyek erősen savas kémhatásúak és akár 12 tömegszázalék oxidálószerrel, főként hidrogén-peroxidot tartalmaznak. Sok parfümkomponens ilyen feltételek mellett is stabil a felhasználás időtartamán belül, de hónapokon vagy éveken keresztül már nem. További szerek, melyek alkotórésze összeférhetetlen a parfümkomponenssel, például az oxidációs színezőanyagok és a szőkítőszerrek.

A találmány szerinti kitanításnak különösen megfelelnek azok a parfümolajok és parfümkomponensek, amelyek aldehid funkciós csoporttal és/vagy adott esetben az aldehidcsoporttal konjugált helyzetben álló szén-szén kettős kötéssel rendelkeznek. A jelen találmány szempontjából további előnyös parfümkomponensek azok a vegyületek, melyek primer alkoholos funkciós csoporttal vagy észtercsoporttal rendelkeznek.

Továbbá, a gyümölcsillatú parfümkomponensek különösen sok esetben mutatnak nem kielégítő stabilitást olyan szerekben, melyek erős redukáló-, illetőleg oxidálószerrel tartalmaznak. A találmány szerinti kitanítás értelmében még az ilyen parfümkomponensek is rendkívül alkalmasnak bizonyultak. Végül ugyanez érvényes az úgynevezett szantál-

-szaganyagokra, úgy a természetes, mint különösen a mesterséges származékokra is.

Egy másik előnyös megvalósítási módnál, a (B) készítményben levő összeférhetetlen alkotórészt a vitaminok, provitaminok és ezek származékai képezik. Ebbe a csoportba tartozik például a pantenol és származékai, mint a pantoténsav, pantotenil-észter és -éter, így a pantotenil-etil-éter. Különösen maga a pantenol az, amely erős alkalikus vagy savas vizes közegben, valamint oxidálószeret tartalmazó készítményben kellő mértékben nem tárolásstabil. További vitaminként említhetjük a B-vitamincsoport tagjait, mint a B₂, B₆, B₁₂-vitamint, valamint a nikotinsavamidot. Az A-vitaminokhoz tartozó retinol és egyéb vegyületek különösen érzékenyek az oxidálószerekre, és ugyanez érvényes az E-vitamincsoportra is.

A hajkezelésre szolgáló szer jellege nem kötött szigorú elvi meghatározásokhoz. Lehet az például tisztítószer, mint a sampon; hajápoló, mint a kúráló- és öblítőszer; rögzítő, például hajspray és főnhullám; tartós formázószer, mint a dauerhullám- és fixálószer; a hajszínt változtató szer, például szőkítőszer, oxidációs színezék, valamint közvetlen színezőkön alapuló színárnyalószer, hajvíz és hajvégápoló folyadék. A készítmények szerepelhetnek vizes vagy vizes-alkoholos (maximum 15 tömeg% alkanol, az egész szerre vonatkoztatva) oldatok, emulziók, gélek, krémek, aeroszolok vagy balzsamok formájában.

A találmány szerinti szer tartalmazhat továbbá az ilyen jellegű készítményekből ismert ható-, adalék- és segédanyagokat. Sok esetben tartalmaz legalább egy tenzidet, mely elvileg származhat úgy az anionos, mint az ikerionos, amfoter, nem-ionos és kationos tenzidek csoportjából. Sok esetben azonban előnyösnek bizonyult az

anionos, ikerionos és nem-ionos tenzidek alkalmazása. Külösen előnyösek lehetnek az anionos tenzidek.

A találmány szerint alkalmazható tenzidek például:

- az anionos tenzidek, így különösen a zsírsavak szappanjai, az alkilszulfátok, az alkil-poliglikoléter-szulfátok és éter-karbonsavak sói, ahol az alkilcsoportok 10-18 szénatomosak és a molekulák maximum 12 glikolétercsoportot tartalmaznak, valamint a szulfo-borostyánkősav-mono- és dialkilpolioxietil-észterei, ahol az alkilcsoportok 8-18 szénatomosak és az oxi-etil-csoport száma 1-6;

- a nem-ionos tenzidek, így különösen a 2-30 mól etilén-oxid és/vagy 0-5 mól propilén-oxid 8-22 szénatomos, egyenes láncú zsíralkohollal, 12-22 szénatomos zsírsavval és 8-15 szénatomos alkilcsoportot tartalmazó alkil-fenollal képzett addíciós termékei, az 1-30 mól etilén-oxid glicerinnel képzett addíciós termékeinek 12-22 szénatomos zsírsav mono- és diészterei, a 8-22 szénatomos alkil-mono- és -oligoglikozidok és ezek etoxilált analógjai, valamint az 5-6 mól etilén-oxid ricinusolajjal és megszilárdított ricinusolajjal képzett addíciós termékei;

- az ikerionos tenzidek, különösen az úgynevezett betainok, mint az N-alkil-N,N-dimetil-ammónium-glicinát, például a kókuszalkil-dimetil-ammónium-glicinát, az N-acil-amino-propil-N,N-dimetil-ammónium-glicinát, például a kókuszacil-aminopropil-dimetil-ammónium-glicinát és a 2-alkil-3-karboxi-metil-3-hidroxi-etil-imidazolin, ahol az alkilcsoportok vagy acilcsoportok minden esetben 8-18 szénatomosak, valamint a kókuszacil-amino-etil-hidroxi-etil-karboxi-metil-glicinát;

- az amfoter tenzidek, mint az N-alkil-glicinek, N-alkil-propionsavak, N-alkil-amino-vajsavak, N-alkil-imino-dipropionsavak, N-hidroxi-etil-N-alkil-amido-propil-glicinek,

N-alkil-aurinok, N-alkil-szarkozinok, 2-alkil-amino-propionsavak és az alkil-amino-ecetsavak, ahol az alkilcsoportok minden esetben 8-18 szénatomosak;

– a kationos tenzidek, a kvaterner ammóniumvegyületek típusából, például az ammónium-halogenidek, különösen a kloridok és bromidok, mint amilyenek az alkil-trimetil-ammónium-kloridok, dialkil-dimetil-ammónium-kloridok és trialkil-metil-ammónium-kloridok, például a cetil-trimetil-ammónium-klorid, sztearil-trimetil-ammónium-klorid, disztearil-dimetil-ammónium-klorid, lauril-dimetil-ammónium-klorid, lauril-dimetil-benzil-ammónium-klorid és a tricetil-metil-ammónium-klorid; a behenil-trimetil-ammónium-metoszulfát, valamint az INCI megnevezéssel Quaternium-27-nek és Quaternium-83-nak jelölt ismert imidazolium-vegyületek. Hasonlóan kationos tenzidként alkalmazhatók az alkil-amido-aminok, mint amilyen a kereskedelemben ismert megnevezéssel a Tegoamid S 18, mely sztearamido-propil-dimetil-amint tartalmaz, az úgynevezet Esterquatok, mint a kereskedelmi nevén Armocare VGH 70, mely N,N-bisz(2-palmitoil-oxi-etil)-dimetil-ammónium-kloridot tartalmaz, valamint a Dehyquart márkanévű termék.

További ható-, segéd- és adalékanyagok például:

– a nem-ionos polimerek, mint például a vinil-pirrolidon/vinil-akrilát-kopolimer, poli(vinil-pirrolidon) és vinil-pirrolidon/vinil-acetát-kopolimer, polisziloxán;

– a kationos polimerek, mint a kvaternerizált cellulóz-éter, polisziloxán kvaterner csoportokkal, dimetil-diallil-ammónium-klorid-polimer, akrilamid/dimetil-diallil-ammónium-klorid-kopolimer, dietil-szulfáttal kvaternerizált dimetil-amino-etil-metakrilát/vinil-pirrolidon-kopolimer, vinil-pirrolidon/imidazolinium-metoklorid-kopolimer és kvaternerizált poli(vinil-alkohol);

– az ikerionos és amfoter polimerek, például az akrilamido-propil-trimetil-ammónium-klorid/akrilát-kopolimer és oktil-akrilamid/metil-metakrilát/terc-butil-amino-etil-metakrilát/2-hidroxi-propil-metakrilát-kopolimer;

– az anionos polimerek, mint például a poliakrilsav, térhálósított poliakrilsav, vinil-acetát/krotonsav-kopolimer, vinil-pirrolidon/vinil-akrilát-kopolimer, vinil-acetát/butil-maleát/izobornil-akrilát-kopolimer, metil-vinil-éter/maleinsavanhidrid-kopolimer és akrilsav/etil-akrilát/N-terc-butil-akrilamid-terpolimer;

– a sűrűsítő anyagok, mint az agar-agar, guar-gumi, alginát, xantan-gumi, gummi-arabicum, karaya-gumi, jánoskenyérfa magjának lisztje, lenmaggumi, dextrán, cellulózszármazékok, például metil-cellulóz, hidroxil-alkil-cellulóz, karboxi-metil-cellulóz, keményítőfrakciók és származékok, mint az amilóz, amilo-pektin és dextrin, agyag, mint például a bentonit, vagy a teljes egészében szintetikus hidrokolloidok, mint például a poli(vinil-alkohol);

– a szerkezetet adó anyagok, mint a glükóz, maleinsav, tejsav;

– a hajkondicionáló vegyületek, mint a foszfolipidek, például szójalektin, tojáslektin és kefalin, valamint a szilikonolajok;

– a fehérje-hidrolizátumok, különösen az elasztin-, kollagén-, keratin-, tejfehérje-, szójaprotein-, mandulafehérje- és búzafehérje-hidrolizátum, ezek zsírsavakkal alkotott kondenzációs termékei, valamint kvaternerizált fehérje-hidrolizátumok;

– a növény- és mézkivonatok, főként tölgyfakéregből, csalánból, varázsdíóból (Hamamelis), komlóból, kamillából, bojtorjángyökérből, zsurlóból, hársvirágból, mandulából, Aloe verából, kókuszdióból, mangóból, barackból, citromból,

búzából, kiviből, dinnyéből, narancsból, grapefruitból, zsályából, rozmaringból, nyírfából, réti kakkukttormából, kakukkfűből, cickafarkból, Haucheheil, Mesistem orchideákból, ginzengből és gyömbérgyökérből;

- a dimetil-izoszorbid és a ciklodextrin;
- az oldószerek, például etanol, izopropanol, etilén-glikol, propilén-glikol, glicerin és dietilén-glikol;
- a korpásodás elleni hatóanyagok, mint a pirokton-olamin és cink-omadin;
- a lúgosítószerek, mint például az ammónium-hidroxid, monoetanol-amin, 2-amino-2-metil-propanol és 2-amino-2-metil-propán-1,3-diol;
- további vegyületek a megfelelő pH érték beállítására;
- a hatóanyagok, mint az allantoin, biotin, biszabolol, koleszterin, valamint pirrolidon-karbonsavak és ezek sói;
- a fényvédő anyagok;
- a megfelelő konzisztenciát biztosító anyagok, mint a cukorészterek, poliolészterek vagy poliolalkil-éterek;
- a zsírok és viaszok, mint a bálnazsir, méhviasz, földviasz, paraffin, zsíralkohol és zsírsavészterek;
- a zsírsav-alkanolamidok;
- a komplexképzők, mint az EDTA, NTA és foszfonsavak;
- a felpuhító és az átjárhatóságot elősegítő anyagok, mint a glicerin, propilén-glikol-monoetil-éter, karbonátok, hidrogén-karbonátok, guanidin, karbamid, valamint primer, szekunder és tercier foszfátok;
- a homályosítóanyagok, mint a latex, sztirol/PVP- és sztirol/akril-amid-kopolimer;
- a gyöngyházfényt adó szerek, mint az etilén-glikol-mono- és -disztearát, valamint a PEG-3-disztearát;
- a komplexképzők, mint az EDTA, NTA, β -alanin-diecetsavak és foszfonsavak;

- a redukálószer, mint például a tioglikolsav és ennek származékai, tiotejsav, ciszteamin, tioalmasav, á-merkaptó-etánszulfonsav;
- az oxidálószer, mint a hidrogén-peroxid, kálium-bromát és nátrium-bromát;
- valamint az antioxidánsok.

A találmány szerinti hajszínező- és árnyalószernek megfelelő színanyagok vonatkozásában figyelemre méltó továbbá Ch. Zviak monográfiája (The Science of Hair Care, 7.fejezet, 248-250.oldal; közvetlen színezékek; valamint 8. fejezet, 264-267.oldal; oxidációs színanyagok előanyagai), megjelent a „Dermatology” sorozat 7. kötetében (kiadta: Ch., Culnan és H. Maibach, kiadó: Marcel Dekker Inc., New York, Basel, 1986), valamint az „Europäische Inventar der Kosmetik-Rohstoffe”, kiadta az Europäischen Gemeinschaft, tárolva számítógépes-lemezen (Bundesverband Deutscher Industrie- und Handelsunternehmen für Arzneimittel, Reformwaren und Körperpflegemittel e.V., Mannheim)

A találmány szerinti szer felhasználás alatti pH értéke elvileg 2-11 lehet, a megfelelő értékeket a különféle készítmények esetében a szakember ismeri. A pH érték beállítására minden kozmetikai célra használható sav megfelel. Általában az étkezési savakat alkalmazzák. Étkezési savakon értjük azokat a savakat, melyeket a szokásos táplálkozás során is használunk, és az emberi szervezetre pozitív hatást fejtenek ki. Étkezési-savak például az ecetsav, tejsav, borkősav, citromsavak, almasav, aszkorbinsav és glükónsav. A jelen találmány értelmében, a citromsav és tejsav alkalmazása különösen előnyös.

Idevonatkozó további alkotórészeket valamint az egyes összetevők mennyiségeit a szakember által ismert kézikönyvek írják le (például K. Schrader, „Grundlagen und

Rezepturen der Kosmetika", 2. kiadás, Hüthig Buch Verlag, Heildeberg (1989)).

Magától értetődően a találmány szerinti kitanítás magában foglal olyan szereket is, melyek több, térben elválasztott (A) készítményt tartalmaznak, melyek közül természetesen legalább egy vizes készítmény. Hasonlóképp lehet a találmány szerinti szer (B) készítménye kívánt esetben több, egymástól térben elválasztott komponensű, ha azok mindegyike a jelen találmány kitanításának megfelel.

A találmány szerinti kitanítás egy speciális megjelenítési módja szerint a (B) készítmény burkát úgy alakítjuk ki, hogy (B) készítmény keveredése egy vizes közeggel, mint amilyen (A) készítmény, először csak egy adott várakozási idő után – 20, még inkább 30 másodperc – következzen be. Ez arra az esetre szolgál, ha például a felhasználó nedves vagy vizes kézzel teszi a (B) készítmény kapszuláját egy (A) készítményt tartalmazó edénybe (például egy üvegbe), amely (B) készítmény ezalatt az idő alatt már a kézben szabaddá válna a kapszulából. Ez különösen a hosszan ható parfümkomponenseknél nem elhanyagolható feltétel a felhasználás praktikussága és a felhasználó általi elfogadottság tekintetében.

A találmány egy másik tárgya, az 1-10. igénypontok bármelyike szerinti szer alkalmazása emberi haj kezelésére.

A találmány egy harmadik tárgya végül, eljárás emberi haj kezelésére, ami abból áll, hogy az 1-10. igénypontok bármelyike szerinti szer (A) és (B) készítményét elegyítjük, az így kapott szert – az összetevők teljes mértékű összekeverése után – a hajra felvisszük, majd adott esetben 10 másodperc és 45 perc közti hatásidő után a haját ismét öblítjük.

Szabadalmi igénypontok

1. Keratinrostok kezelésére szolgáló, legalább egy vizes (A) készítményből és legalább egy, ettől térbelileg elválasztott, az (A) készítményben nem tárolásstabil alkotórészt – parfümolajokat, vitaminokat, provitaminokat, valamint ezek származékait – tartalmazó (B) készítményből álló szer, azzal jellemezve, hogy a (B) készítmény egy olyan anyagból álló burokba zárt, ami lehetővé teszi, hogy a (B) készítménynek az (A) készítményhez való hozzáadásakor a két készítmény összetevői 38 °C hőmérsékleten 5 percen belül elegyedjenek egymással.

2. Az 1. igénypont szerinti szer azzal jellemezve, hogy a (B) készítmény burka a (B) készítménynek az (A) készítményhez való adásakor mindkét készítmény összetevőinek keveredését 20°C hőmérsékleten 5 percen belül lehetővé teszi.

3. Az 1. vagy 2. igénypontok bármelyike szerinti szer azzal jellemezve, hogy a (B) készítmény burka egy kapszula, illetve egy tasak.

4. A 3. igénypont szerinti szer azzal jellemezve, hogy a burok vastagsága 10-30 mikrométer.

5. Az 1 – 4. igénypontok bármelyike szerinti szer azzal jellemezve, hogy a burok egy egységes anyagból áll.

6. Az 1 – 5. igénypontok bármelyike szerinti szer azzal jellemezve, hogy a burok – legalább részben – poli(vinil-alkohol)-ból áll.

7. Az 1 – 6. igénypontok bármelyike szerinti szer azzal jellemezve, hogy azt az emberi haj színezésére, szőkítésére, tartós hullámosítására használjuk.

8. Az 1 – 7. igénypontok bármelyike szerinti szer azzal jellemezve, hogy azt az emberi haj kezelésére használjuk.

9. Eljárás emberi haj kezelésére, azzal jellemezve, hogy az 1 – 7. igénypontok bármelyike szerinti szer (A) és (B) készítményeit egyesítve, a kapott szert az összetevők teljesmértékű összekeverése után a hajra felvisszük, és adott esetben 10 másodperctől 45 percig tartó hatásidő után a hajat ismét leöblítjük.

A meghatalmazott:

ifj. Szentpéteri Ádám^{h.}
szabadalmi ügyvivő
H-1062 Budapest, Andrássy út 113.
Telefon: 34-24-956; Fax: 34-24-323

rajzi melléklet
NT